

Ibi: *Etiā habentes canonicum titulum.*

26 Is qui jus in Beneficio legitime obtinuit, sub pœna illius amittendi prohibetur propria auctoritate, ac vi actuali capere possessionem. *Lectus de just. & jure, lib. 2. cap. 34. num. 187. vers. Decimoquarto, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. num. 58. Farinac. in praxi, q. 175. v. 64. Pontan. de spol. lib. 1. cap. 9. à num. 91. García part. 11. cap. 10. §. 3. à princ. & alii apud Barbof. collect. cap. Eum qui, num. 3. de prabend. in 6. Ut autem præfata incurratur pœna, debet violentia intervenire in eum qui est in possessione, nec fat erit propria auctoritate ingredi possessionem, ut tenet Rebuff. de pacif. possess. n. 286. quem refert, ac sequitur García num. 212. qui num. 215. docet, habentem jus ad beneficium, ut habet præsentatus, electus, illud amittere si capiat possessionem, aut se ingerat administrationi, quanquam vim non adhibeat. Pœnam dicti capitis *Eum qui*, non incurrunt occupans violententer aliquod prædium beneficij, in quo jus habet, Barbofa cum aliis ibi, num. 4.*

Ibi: *Est tamen necessaria.*

27 Ei qui Beneficio Ecclesiastico, violententer spoliatur, competit interdictum *Unde vi*. Rebuff. in Praxi Benefic. tit. de rescript. ad Benefic. vac. n. 9. quod verum habet post captam possessionem, alioquin etsi titulum obtinuerit Beneficiarius, & administrat, eo remedio uti non valebit, ut docet D. Covar. hic; non enim in Beneficiis per actus administrationis acquiritur possessio, sed opus est superioris auctoritate. Rebuff. ubi proxime, lib. 1. cap. 19. de requis. in lit. collat. num. 22. Barbofa ubi nuper, num. 3. in fin. Hoc autem interdictum non datur, nisi civiliter, aut naturaliter possidentis, l. 1. §. Hoc interdictum, & §. Dejicitur, de vi & vi arm. Pichard. in §. Recuperanda num. 6. Inst. de interd. Donell. lib. 1. cap. 31. Anton. Gom. in l. 45. Tauri, n. 181.

Verf. *Secunda igitur.*

28 Quæstionis est, an qui obtinuit Beneficij canonicum titulum, possit propria auctoritate apprehendere possessionem, ut videre est apud Garciam part. 4. cap. 2. ex num. 4. qui pro utraque sententia laudatis pluribus, affirmantem tuetur. Negantem amplectitur cum D. Covar. & aliis Barbofa collect. d. cap. Eum qui, num. 6. ubi testatur quod solent literæ expediri exequutoriales, ut provifus per exequutorem in Beneficij possessionem inducatur. Contestatur Vivian. in Praxi jurispatron. lib. 13. cap. 2. num. 14. vers. Sed praxis, & num. 5. tradit formam possessionis capiendæ.

Ad Num. 7.

29 Pro enodatione præcedentis controversiæ sequentes casus D. Covar. distinxit. Primus, cum Prælatas conferens beneficium, habensque facultatem immittendi in actualem possessionem, præstat investituram provifio per pileum, vel signum aliud, & tunc censetur concessa facultas propria auctoritate ingrediendi possessionem, modo vacua sit. Rebuff. sup. lib. 1. cap. 23. de miss. in possess. num. 6. Barbofa collect. cap. Auctoritate, num. 3.

de Inst. ubi alii. Imò controvertitur an per investituram possessio transferatur, ut ait Tiraquel. tract. mors omni. solv. declar. 1. num. 5. quod huic sententiæ ad stipulatur, cui subscribent necessariò omnes absolute tenentes, licere provifio possessionem propria capere auctoritate, quos refert, ac sequitur Garc. d. cap. 2. num. 6. Nihilominus in praxi receptum non habetur, teste Rebuff. ubi proxime, & adeo verum est, ut licet in exequutorialibus tribuatur facultas capiendi propria auctoritate possessionem: stylus tamen Rotæ se habet in contrarium. Ludov. Gom. reg. de triennali possess. q. 17. vers. Sic etiam & quinto.

Verf. *Secundus casus proponitur.*

Qui legitimo titulo nixus possessionem vacuam propria auctoritate occupat, non afficitur pœna capitis *Eum qui* 18. de prabend. in 6. nec privatur jure quod obtinet in Beneficio. Rebuff. d. cap. 23. num. 3. cum seqq. García de Benefic. part. 11. cap. 10. §. 3. num. 212. Farin. in Praxi, quest. 175. n. 67. Pro qua resolutione stant laudati per Garciam d. n. 6. & adde tradita sup. n. 26.

Ibi: *Auctoritate Glossæ in l. ult.*

De hac glossæ opinione in l. ult. C. Unde vi, videndus Farinac. num. 48. & 49. Menoch. de recuper. remed. 13. à num. 28. non quidem sancionis illius pœnâ coercetur, si illic se dominum docuerit rei, cujus vacuam possessionem auctoritate propria apprehendit.

Verf. *His præterea suffragatur.*

Qui rem sibi legatam propria auctoritate apprehendit, jus quod in illa habet, amittit, l. Non est dubium 5. C. de legat. quod restringitur cum hæres adhuc ipsius res possessionem nactus non fuerat. Anton. Gom. variar. lib. 1. cap. ult. n. 10. Argel. de legit. contradiet. q. 10. n. 74. Menoch. de recuper. remed. 5. num. 31. Azeved. in l. 3. num. 36. tit. 13. lib. 4. Recop. Farinac. d. q. 175. num. 339. ubi plures, & apud Castill. de usufruct. cap. 6. num. 19. ipse tamen cum D. Covar. sentit, pœnam legis de juris rigore locum habere etiam ante aditam hereditatem, quibus accedit Azeved. n. 34. Sed in his tempus terere non oportet, cum hujus constitutionis & similium severitas in desuetudinem abierit, ut præter Præsidem nostrum observat Castill. num. 23. Azeved. in l. 1. num. 183. tit. 4. lib. 5. Recop. tamen per istam recopilationis legem, correptam non esse quoad legatarium Imperialem legem *Non est dubium*, adnotant Azeved. ibi, Castill. num. 24. Padilla in l. Eam quam, n. 115. C. de fideicom. De præfatis constitutionibus, & de lege *Si quis in tantam*, C. unde vi, fuscè dissentit Farinac. d. q. 175. à princ.

32 Quanvis legatarius non subjiciatur pœnâ dictæ legis *Non est dubium*, secundum præmissa, competit tamen hæredi interdictum *Quorum bonorum*, ut illi res ablata de hereditate restituantur, ut observant omnes proximè laudati: quod limitant aliqui ubi Falcidiæ locus non est. Peregrin. de fideicommiss. art. 47. num. 6. Argel. sup. quest. 7. num. 74. Hippol. Rimin. in princip. Institut. de donat.

Verf. *Oportet tamen prius.*

33 Violenter ingredi possessionem Beneficij dicitur, quoad pœnam capitis *Eum qui*, de prabend. in 6. qui renuente, ac contradicente possessore, eam apprehendit, tametsi spoliatus ad resistendum non processerit. Farinac. dicta quest. 175. num. 64.

Verf. *Quod si quis lite.*

34 Qui obtentâ sententiâ super Beneficio, litteras impetrat exequutoriales adversus possidentem, non prohibetur earum virtute possessionem propria capere auctoritate, nisi possessor renitatur, quem expellere per se victori non licebit, etiamsi præfata facultas in exequutorialibus concedatur, ut fieri solet Guttier. *Canonicar. lib. 1. cap. 4. n. 28. Farinac. d. q. 175. num. 67. & alii plures de praxi ista agentes apud Garciam de Benefic. part. 6. cap. 5.*

Verf. *Illud prætermittendum.*

35 Intrusus est ille, qui absque justo, & legitimo titulo Beneficium Ecclesiasticum occupat, quod pluribus modis contingit, de quibus Rebuff. in Praxi Beneficior. ad regul. de subrogand. colligit. gloss. 4. num. 4. cum seqq. García part. 11. cap. 10. num. 223. Barbofa collect. cap. Cum jam dudum, num. 2. de prabend. Vivian. Prax. jurispatronat. lib. 13. cap. 8. num. 109. Tondut. 99. Beneficial. part. 1. cap. 17. à num. 8. & part. 2. cap. 1. §. 9. n. 34. Azor. Institut. moral. part. 2. lib. 7. cap. ult. versic. Decimo quaritur, apud quos videas quibus pœnis afficiatur intrusus. Mascard. de probat. concl. 937.

Ibi: *Constat præterea conclusio.*

36 Cùm quis, licet falsò, credit se jus in Beneficio legitime obtinuisse, ab intrusionis excessu propter bonam fidem excusatur, tametsi violententer possessionem adeptus: sed si sciat se titulo carere, intrusus, & violentus possessor habebitur.

Ibi: *Imò nec erit intrusus.*

37 Quæritur an intrusus censetur qui retinet Beneficium post patratum crimen dignum pœna privationis? De quo Glossa in cap. Cum super, de caus. possess. & propriet. Azor. ubi proxime, Rebuff. d. gloss. 4. n. 13. & 14. ubi distinguit inter delicta, quæ ipso jure privationis pœnam important, ac cætera, ubi sententiâ opus est.

Verf. *Tertius casus ex præcedentibus.*

38 Disquiritur, num qui jus in Beneficio obtinuit, si propria auctoritate possessionem vacantem ingrediatur, aliquam pœnam arbitrio iudicis mereatur? Et nullam illi irrogandam esse, sentiunt plerique, qui tenent fas esse habenti canonicum titulum capere per se actualem possessionem, in qua nullus reperitur. Eos congestit García part. 4. cap. 2. num. 6. sed quæstionis resolutionem inferius cum D. Covar. subjiciam.

Ibi: *Ad Archidiaconi officium pertinere.*

De jure munus est proprium Archidiaconi in 39 possessione constituere provifos ab Episcopo de Beneficiis; sed id de consuetudine non servatur, sed ipse, qui confert Prælatas, mittit in possessionem. Consulas Flamin. de resignat. Beneficior. lib. 10. q. 6. num. 32. Barbofa collect. cap. Ad hæc, num. 6. de offi. Archidiacon. & de jur. Eccles. lib. 1. cap. 24. num. 32. Petr. Gregor. Synagm. lib. 15. cap. 20. num. 6. Rebuff. in Praxi Benefic. lib. 1. cap. 19. num. 25. Azor. sup. part. 2. lib. 3. cap. 14. vers. Deinde in cap. Valer. Reginald. Prax. fort. pœnit. lib. 30. tract. 1. cap. 3. num. 49. Hodie qui valeant mittere in beneficij possessionem, tradit Rebuff. d. lib. 1. cap. 23. n. 11. cum seqq.

Ad Num. 8.

40 Qui canonica fretus institutione vacuam Beneficij possessionem amplectitur propria auctoritate (licet à jure suo non cadat, sicut prædicitur n. 30.) poterit aliqua levi pœnâ ad Superioris arbitrium coerceri. Actus tamen irritus non erit, imò legitime possessionis effectus operabitur. Hanc D. Covar. resolutionem quoad posteriorem partem probant Garc. part. 4. cap. 2. num. 6. in fin. Farinac. d. q. 175. num. 67. Sed priorem rejiciunt sententia cum communi, nullum excessum pœnâ dignum per hujusmodi possessionis ingressum admitti, quoties nemo in possessione reperitur. Verùm quidquid de jure sit, in praxi nostri Præsidis sententiam arbitror sustinendam; etenim cùm jam usu receptum habeatur, ut nullus absque Prælati mandato se ingerat possessioni adhuc vacuæ, ut refert Vivian. Prax. jurispatron. lib. 13. cap. 2. n. 5. & 14. vers. Sed praxis, ita ut prædo qui aliter adipiscitur, possit nuncupari, Rebuff. sup. num. 2. qui spreta auctoritate conferentis, propria seipsum in possessionem immittit, adversus consuetudinem operatur: quapropter non immeritò audacia, ac styli transgressio aliquomodo puniri poterit. Quod si possessio vacua non sit, tametsi possessor non contradicat, vitiosus censebitur ingressus, & arbitrio iudicis ingrediens est plectendus. Rebuff. n. 3. García p. 11. cap. 10. n. 212.

Ad Num. 9.

Postquam Beneficium acceptatione quæsitum 41 est, procurator ex mandato generali valet illius apprehendere possessionem, ut D. Covar. videtur. Verùm quod speciale desideretur, observant Vivian. d. cap. 2. num. 3. Ricc. Prax. Archiepisc. Neap. decis. 189. num. 194. Barbofa collect. cap. Si tibi absenti, num. 14. de prabend. in 6. Flamin. de resignat. Beneficior. lib. 10. quest. 6. num. 13. nec sufficit generale cum libera. Barbofa claus. 35. num. 28. sed necesse non est singulare ad capiendam certi beneficij possessionem. Barbofa d. n. 14. Hæc posterior opinio roboratur ex eo, quod in beneficalibus indistinctè mandatum speciale requiritur. Tusch. lit. M. concl. 52. n. 39. Barbofa in d. cap. Si tibi, n. 13. Gratian. discept. cap. 66. n. 35.

Ad Num. 10.

Per investituram, quæ fieri solet per annuli, 42 aut pilei impositionem, possessio Beneficij non acquiritur